

Bac de Roda

Ditxosa ciutat de Vic, algun temps te veurem cremada:
has fet penjar un cavaller, el més noble de la plana,
per nom s'anomena Bach i al Bach de Roda s'estava.
*Valeu-nos, Mare de Déu, la del Roser i la del Carme,
la del Carme i la del Roser, Mare de Déu ajudau-nos.*

A les nou hores de nit el destacament marxava,
se'n van dret al Colom Gros, al terme de Roda estava.
Quan n'arribaren allí ells a la porta trucaven:
«Està ací un cavaller? Voluntaris el demanen.»
«No està ací aquest cavaller, al Mas Nou de Roda estava. »
Quan ne foren en al Mas, allí a la porta trucaven:
«Està ací un cavaller? Voluntaris el demanen.»
«No està ací aquest cavaller, que al Torrent té la posada.»
Quan ne foren al Torrent, allí a la porta trucaven:
«Dieu en al Bach que surti, que el Vallfogona el demana.»
«Déu los guard, los meus amics, benvinguts sieu vosaltres.»
«No som, no, els vostres amics, ben contraris us som ara.»
Quan en Bach va sentir això: «Trist de mi!, penjat som ara.»
Anem a avisar el domer, el domer de Santa Clara.
Que vingui a confessar en Bach, que sigui al peu de l'escala;
anem a avisar fusters, fusters i mestres de cases,
que vagin a fer les forques allí a les Davallades.
El domer fa de resposta que el seu cor no li abastava;
els fusters fan de resposta: «No tenim bigues serrades.»
Va respondre el general: «Farem aterrar les cases.»
Van a visitar el domer, domer de les Davallades,
que vingui a confessar el Bach, que la vida se li acaba.
«Del que et suplic, general, si em daràs terra sagrada.»
«No te n'espantis, no, Bach, que ja te'n serà donada.»
Quan és al peu de la forca, treu una capsa de plata,
diu que la facin a mans del pare Rafel del Carme:
«Ell era el meu confessor, la tindrà per recordança.»
Dugues filles que tenia als peus se li ajonollaven:
«Aixequeu's, les meves filles, de Déu sigueu perdonades:
No em pengem per ser traïdor ni tampoc per ser cap lladre,
sinó per una paraula que he dita: que visqués tota la pàtria.»

Manuel Milà i Fontanals, *Romancerillo catalán*, 1853, Edició de Joan Antoni Paloma, *Romancer català*, Ed. 62-La Caixa, MOLC, 1980, p.25-26.